

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119216671
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119216671.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: Mgr. W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX G. a otca: Mgr. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, XXX XX G., zastúpeného JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou so sídlom S. D. X, XXX XX G., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v štádiu rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 21P/364/2019-32 zo dňa 16. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21P/364/2019-32 zo dňa 16. januára 2020 vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, mení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie v nasledovnom znení:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K. W., nar. XX.XX.XXXX, v nasledovnom rozsahu:
- každý páry týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka 15.30 hod. do nedele 17.30 hod. a
- každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v čase od utorka 15.30 hod. do štvrtka 08.00 hod.,
s tým, že na začiatku styku maloletú prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje alebo v prípade uzavretia prevádzky toho predškolského zariadenia alebo iného dôvodu, pre ktorý maloletá v deň začiatku styku nebude prítomná v tomto predškolskom zariadení, maloletú prevezme v mieste bydliska maloletej a po skončení styku maloletú odovzdá každý páry týždeň v kalendárnom roku v nedeľu o 17.30 hod. matke v mieste bydliska maloletej a každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v štvrtok o 08.00 hod. v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje alebo v prípade uzavretia prevádzky toho predškolského zariadenia alebo iného dôvodu, pre ktorý maloletá v deň skončenia styku nenastúpi do predškolského zariadenia, maloletú odovzdá matke v mieste bydliska maloletej.

Matka je povinná poskytnúť otcovi k výkonu styku s maloletou všetku súčinnosť a maloletú na styk riadne vopred pripraviť.

Rodičia sú p o v i n í v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21P/364/2019-32 zo dňa 16. januára 2020 vo výroku o trovách konania zrušuje.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 19.12.2019 doručil otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom sa domáhal dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej K. tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletou K. každý párný víkend od piatka od 15.30 hod. do nedele do 18.30 hod., každý párný týždeň v pondelok a v stredu od 15.30 hod. do 18.30 hod a každý nepárny týždeň v utorok, štvrtok a piatok od 15.30 hod. do 18.30 hod. Maloletú si prevezme v materskej škole, v prípade neprítomnosti v materskej škole v bydlisku matky a po skončení stretnutia maloletú odovzdá matke v mieste jej bydliska. Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletej žili v spoločnej domácnosti takmer 7 rokov a po narodení maloletej sa spoločne podieľali na zabezpečovaní starostlivosti o ňu. V ostatnom období došlo medzi ním a matkou k narušeniu partnerského vzťahu, ktoré sa snažili riešiť aj návštevou psychológa, avšak neúspešne. Po návrate z zahraničnej služobnej cesty dňa 12.12.2019 otec zistil, že matka sa s maloletou z spoločnej domácnosti úplne vysťahovala ku svojim rodičom, a to aj s nábytkom, hračkami, ako aj všetkými osobnými vecami seba a maloletej. Otec sa snažil s matkou dohodnúť, ako bude toho času prebiehať jeho starostlivosť o maloletú. Matka však odmietala jeho návrhy a sama určovala, ako bude prebiehať jeho stretávanie s maloletou. Do odchodu matky z spoločnej domácnosti otec denne zabezpečoval starostlivosť o maloletú. Matka mala totiž po nástupe do zamestnania dlhšiu pracovnú dobu poobede ako on, a tak dcéru vyzdvihoval z materskej školy otec a spolu trávili osamote takmer každý podvečer. Maloletá je na otca a jeho každodennú prítomnosť zvyknutá. Otec preto nerozumie požiadavke matky, aby sa s dcérou mohol stretávať výlučne v jej prítomnosti. V tejto situácii potrebuje ako rodič udržať vzájomné puto s maloletou, nakoľko by ju chcel zveriť do striedavej osobnej starostlivosti. Na udržanie vzájomných väzieb je potrebné, aby bol jeho styk s maloletou do rozhodnutia súdu vo veci úpravy práv a povinností k nej upravený čo najintenzívnejšie, aby došlo k zachovaniu ich denného kontaktu. Na podklade uvedeného a z dôvodu nevyspytateľného správania sa matky tak otec navrhoval, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v navrhovanom znení.

3. Súčasne konajúci súd na základe obsahu správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 09.01.2020 konštatoval, že matka spolu s maloletou býva u svojej matky, X. D., kde majú trvalý pobyt. Obývajú 2-izbový byt vo vlastníctve starej matky. Matka s maloletou prespávajú v spálni, kde má dieťa svoju posteľku, šatník s oblečením a hračky. V druhej izbe - obývačke má maloletá svoj nábytok a ďalšie hračky. Stará matka pomáha s výchovou maloletej. Od septembra 2019 maloletá navštevuje predškolské zariadenie. Do materskej školy chodí rada, cíti sa dobre v kolektíve rovesníkov. Matka k návrhu otca uviedla, že nie je pravda, že by do 12.12.2019 žili v spoločnej domácnosti. Podľa jej názoru otec žije promiskuitným spôsobom života. Správal sa k nej vulgárne, nadával jej aj pred maloletou. Niekoľkokrát ho matka žiadala, aby zmenil svoj spôsob života, aby žili ako rodina, ale neúspešne. V priebehu roka 2019 ho opakovane upozornila, že pokiaľ sa nezmení, odsťahuje sa aj s maloletou ku svojej matke. V roku 2019 býval otec maloletej s nimi reálne v spoločnej domácnosti 5 mesiacov, nakoľko v medziobdobí žil s priateľkou. Otec sa s dcérou pravidelne stretáva, minimálne 3x do týždňa na cca 2-3 hodiny (od 12.12.2019). Dňa 08.01.2020 si mal maloletú vyzdvihnúť z materskej školy a matke ju priviesť o 18.30 hod. Komunikácia ohľadne stretávania sa otca s maloletou je medzi jej rodičmi problematická, väčšinou sa realizuje formou SMS. Matku prekvapil otcov návrh, ale zrejme bude vhodné, aby súd stanovil presné termíny úpravy jeho styku s dcérou. Otec žije v 4-izbovom byte, ktorý je v jeho vlastníctve. Domácnosť je zariadená ako obývací priestor spojená s kuchynským priestorom, detská izba zariadená, dieťa má svoju posteľku a hračky. Tretia izba je spáľňa, v štvrtej miestnosti má otec počítač. Otec trvá na podanom návrhu v plnom rozsahu. S matkou komunikujú formou SMS. S maloletou sa od 12.12.2019 stretol v dňoch: 16.12.2019, 18.12.2019, 20.12.2019, 22.12.2019, 28.12.2019, 30.12.2019, 01.01.2020, 06.01.2020 a 08.01.2020. Stretnutia trvajú 2-2,30 hodiny. Takýto rozsah otec považuje za nedostatočný, chcel by mať maloletú aj dlhšie (ako uviedol aj v návrhu). O dcéru sa vie postarať. Výživné na dieťa zaplatil za december 2019 v sume 50,00 eur, od januára 2020 bude posilať 100,00 eur mesačne. Obaja rodičia sú zamestnaní. Vzhľadom k hlboko narušeným vzťahom medzi rodičmi dieťaťa, kolízny opatrovník odporučil taxatívne určenie rozsahu stretávania sa otca s maloletou tak, aby bol zachovaný ich vzájomný vzťah.

4. Citujúc ďalej ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ust. § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 a § 330 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní o dôvodnosti neodkladného opatrenia nevyhnutne riešil otázku potreby bezodkladnej úpravy pomerov rodičov k maloletej, pri ktorej vychádzal z návrhu otca a zo správy z prešetrenia pomerov zo dňa 09.01.2020, pričom dospel k nasledovným záverom. Rodičia maloletej nie sú manželmi a nežijú v

spoločnej domácnosti. Rodičovské práva a povinnosti k maloletej doposiaľ súdnym rozhodnutím upravené neboli a v súčasnosti súd ani nevedie konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Maloletá je aktuálne v osobnej starostlivosti matky. Otec sa s maloletou stretáva niekoľkokrát týždenne a vyživovaciu povinnosť si plní. Osobné rozpory rodičov a súčasne ich neschopnosť dohodnúť sa na riešení danej situácie vyplývajúcej zo zmeny bydliska matky a maloletej nie sú predpokladmi na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto je v tomto štádiu veľmi dôležité zachovať kontinuitu už prebiehajúcich stretnutí maloletej s otcom, aby sa tak zachoval, resp. prehlboval aj naďalej ich vzťah. Trávenie času s oboma rodičmi je pre dieťa mimoriadne dôležité z hľadiska jeho ďalšieho priaznivého psychického, fyzického a sociálneho vývoja. Dieťa potrebuje mať pocit, že hoci rodičia spolu nežijú a netrávajú spoločne čas ako rodina, nie je odmietané a že obaja rodičia ho milujú. Vychádzajúc zo základných ustanovení Zákona o rodine je v najlepšom záujme dieťaťa, aby trávil čas s oboma rodičmi. Styk otca s dieťaťom, ktoré nie je schopné sa trvale fixovať aj na osobu, s ktorou nie je v dennom kontakte, je nevyhnutný na zachovanie emočných väzieb medzi rodičom a dieťaťom. Je najmä v záujme dieťaťa, aby rodičia pristúpili k vzájomnému akceptovaniu ich postavenia a rolí v živote dieťaťa a nevytvárali v dôsledku vzájomných konfliktov prekážky pre budovanie si vzťahu dieťaťa a druhého rodiča. Na podklade uvedeného mal súd prvej inštancie v danej veci za to, že neexistuje dôvod, ani žiadna naliehavá potreba pre okamžitý zásah súdu, a teda nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jeho návrhu.

7. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na podklade vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zo správy kolízneho opatrovníka totiž vyplýva, že v danom prípade sa jedná medzi rodičmi o hlboko narušený vzťah a pre zachovanie jeho vzťahu s maloletou je nevyhnutné taxatívne vymedzenie ich styku. Matka klamlivo informovala kolízneho opatrovníka o ich vzťahu, rovnako aj o nezaujímať otca o rodinu. Aj napriek nezhodám s matkou sa otec pokúšal vzťah s matkou zlepšiť, a to tým, že po jej naliehaní určitý čas večer odchádzal zo spoločnej domácnosti, teda zo svojho bytu, v ktorom spoločne žili a spával na ubytovní. Maloletej sa však denne venoval a keďže v čase jeho odchodov z bytu už dcéra zaspávala, jeho neprítomnosť vôbec neregistrovala. Matka nemala záujem a snahu o zlepšenie vzťahov s otcom, neustále ho podozrievala z nevery, obviňovala a odmietala riešiť ich problémy návštevou psychológa. I napriek narušeným vzťahom, bolo pre neho veľkým prekvapením, že matka s maloletou opustili ich spoločnú domácnosť. S maloletou sa od podania návrhu otec snaží stretnúť čo najviac. Matka však na jeho prosby o stretnutie nereaguje aj viac dní a potom sama určuje rozsah stretnutia, ktorý je však maximálne dve hodiny. Maloletá K. je z týchto krátkych stretnutí smutná. Nechce sa vrátiť k matke, chce ostať s otcom dlhšie. Z dôvodu nesúhlasu matky však otec odovzdáva maloletú matke v ňou stanovenom čase. Nemôže tak s maloletou tráviť čas, ako pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti. Otec svoje stretnutia s maloletou nemôže ani naplánovať, vzhľadom k tomu, že tieto sú limitované rozhodnutím matky. Predĺženie spoločného času stretnutí bez súhlasu matky by znamenalo úplné zamedzenie jeho styku s maloletou. Z tohto dôvodu je aj podľa odporúčania kolízneho opatrovníka nevyhnutné taxatívne určiť rozsah a intenzitu styku. Kým má s maloletou hlboký vzťah a kým jeho osobu maloletá vníma ako blízku osobu. Otec v ďalšom uviedol, že u maloletej sa začínajú prejavovať znaky negatívneho ovplyvňovania zo strany matky. Odmieta s ním chodiť na krúžok cvičenia, ktorý absolvovala vždy s ním a tvrdí, že tam je zlo a opakovane tvrdí, že matka je krásna a on zlý. Maloletá navštevuje materskú školu, kde je spokojná, v kolektíve detí nikdy neprejavovala smútok za matkou. Rovnako tak je tomu aj u neho. Dcéra je na neho naviazaná, cíti sa s ním dobre a opakovane sama vyslovila pranie, že by chcel u neho aj prespať. Matka podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej, v ktorom výslovne deklarovala svoj negatívny postoj k otcovi a k jeho správaniu a z toho je zrejmé, že aj bránenie v stretávaní, resp. diktovanie presných termínov a rozsahu hodín využíva ako prejav pomsty voči nemu, a to na úkor maloletej. Súd prvej inštancie opakovane v napadnutom uznesení zdôraznil potrebu zachovania vzájomných emočných väzieb medzi otcom a maloletou prostredníctvom nevyhnutnosti ich styku, avšak následne skonštatoval, že v tomto prípade nevidí dôvod pre úpravu tohto styku, a to i napriek tomu, že z dostupných podkladov je zrejmé, že matka mu v styku s maloletou bráni.

8. Matka sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila podaním zo dňa 13.02.2020 v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

9. Uviedla, že sa v celom rozsahu sa stotožnila s obsahom napadnutého uznesenia. Zároveň vyjadrila nesúhlas s opravným prostriedkom otca a jeho dôvodmi, keďže tieto sú vyfabulované s jediným cieľom, neustále ju očierňovať a ponižovať. Promiskuitný život otca a jeho povýšenecká povaha jej i dcére nedávajú žiadne garancie na dôstojné spolužitie v rodine. Práve preto sa zo spoločnej domácnosti i s dieťaťom odsťahovala. Život s otcom bol pre ňu neznesiteľný pre jeho neustálu neveru, alkoholické návyky a diktátorskú povahu. Otec sa k maloletej správa ako vo výcvikovom tábore, kričí po nej, vyžaduje tvrdú disciplínu od matky i maloletej, inak začne nadávať a obe ponižovať. Konanie otca považuje matka za pomstu za to, že s ním nechce ďalej žiť. Maloletá K. v poslednej dobe plače, keď má odísť s otcom a veľmi sa ho bojí, že bude na ňu kričať. Otec sa s dcérou stretáva minimálne 3 dni v týždni, zvyčajne v pondelok, stredu a jeden víkendový deň, a to doobeda, alebo poobede po vzájomnej dohode. K tejto dohode matka pristúpila na základe odporúčania kolízneho opatrovníka, nakoľko v stretávaní bol spočiatku chaos, keďže otec jej diktoval kedy má čas a kedy mu má maloletú pripraviť na stretnutie. Prosila otca o naplánovanie stretnutí aspoň pár týždňov vopred. Často sa však stalo, že otec zrazu plánované stretnutie s dcérou zruší a necháva ju v neistote, čo zasa vymyslí. Otec neberie ohľad na to, čo chce maloletá a že matka s K. plánuje spoločný denný program vopred. Nie sú preto pravdivé tvrdenia otca, že matka sama určuje čas a rozsah jeho stretnutí s maloletou. Výmyslom je aj smútok maloletej, o ktorom sa zmienil otec v odvolaní. Maloletá sa na opätovné stretnutie s ňou veľmi teší. Otec navyše pre maloletú chodieval do materskej školy skôr, ako sú dohodnutí (15.30 hod.), čo následne zatajuje. Matka súčasne uviedla dni, v ktorých mal prebehnúť styk otca s maloletou: 15.12.2019, 16.12.2019, 18.12.2019, 20.12.2019, 22.12.2019, 25.12.2019, 26.12.2019, 28.12.2019, 30.12.2019, 01.01.2020, 06.01.2020, 08.01.2020, 11.01.2020, 13.01.2020, 15.01.2020, 18.01.2020, 20.01.2020, 22.01.2020, 27.01.2020, 29.01.2020, 01.02.2020, 03.02.2020, 06.02.2020, 09.02.2020, 10.02.2020 a 12.02.2020. Otec vodieval maloletú aj do bytu svojej bývalej milenky, ktorá na neho podala v roku 2013 trestné oznámenie pre znásilnenie. Matka sa súčasne ohradila voči tvrdeniam otca, že maloletú ovplyvňuje. Otec dobre vie, že sa o maloletú vždy príkladne starala, bola s ňou nepretržite celé roky a robila všetko pre to, aby bola maximálne fyzicky a psychicky zdravá. Celý čas naopak tlmila vo vzťahu k maloletej všetky prešľapy jej otca. Matka rovnako poprela, že by ovplyvňovala maloletú, pokiaľ ide o jej krúžok cvičenia, ktorý absolvuje s otcom. Dcéra však sama nechcela navštevovať tento krúžok s odôvodnením, že sa tam bojí, že tam sú zlé deti. K. je citlivá a mohlo sa stať, že jej tam niekto nechtiac ublížil, čím sa táto otázka uzavrela. K osobe maloletej matka uviedla, že je veľmi spoločenská a celkovo v kolektíve detí, či už v materskej škole, v detskej herni alebo kdekoľvek, kde je väčšia skupina detí, sa cíti dobre a je tam šťastná. K deťom sa správa starostlivo a veľmi rada sa s nimi hrá. Matka u nej za posledný polrok sleduje značný progres, na ktorom sa podieľa fakt, že navštevuje predškolské zariadenie. Maloletá je v materskej škole braná ako dobré, bezproblémové dieťa. Pravdou je, že ráno, keď ju vedie do škôlky a lúči sa s ňou, je citlivejšia a niekedy ju nechce pustiť. Párkrát tak zasiahli učiteľky, ktoré ju vzali za ruku a povzbudili, nech sa ma pustiť a ide za deťmi, čo aj následne urobila. Maloletá K. je na matku veľmi silne citovo naviazaná, (tri roky s ňou bola na materskej a rodičovskej dovolenke a prakticky všetko ju učila ona). Matka sa jej venovala v čase, keď býval otec v práci, v zahraničí, na tréningoch, na výletoch, s kamarátmi, ženami. Otec bol vlastne vždy všade, kde mal príležitosť byť, lebo byť doma s rodinou bolo to posledné, čo doteraz vždy chcel. V ďalšom sa matka vyjadrila k vzťahom s otcom, pričom otec sa ich vzťah nepokúšal zlepšiť, ale naopak stupňoval napätie medzi nimi a ponižoval ju svojou neverou a alkoholickým návykom. K narušeniu ich partnerského vzťahu došlo nespočetne mnohokrát v priebehu ich spolužitia, hlavne kvôli jeho agresivite, emočnej nestabilite, tiež kvôli jeho promiskuite a častým sexuálnym „hrám“ s cudzími ženami, ako napr. posielanie intímnych fotiek a sexuálnych návrhov a pod. Avšak v roku 2019 sa jeho agresivita a promiskuitné správanie vyhrtilo natoľko, že už vzťahy s inými ženami neskrýval, a tak matka prišla vo februári 2019 na jeho neveru, ktorá trvala už niekoľko mesiacov. Ponižujúce pre ňu bolo, že zistila, že otec mal paralelne intímny vzťah s ňou, a aj s inou ženou. Tento vzťah aj napriek jej prosbám otec neukončil a žil s touto ženou v mesiacoch február až apríl, po čom sa vrátil zas k nej a maloletej, tvrdiac, že tento vzťah už ukončil. Nebola to však pravda. Otec naďalej tento vzťah udržiaval, navyše začal piť nadmerne alkohol, bol arogantný, vulgárny, agresívny, chodil domov v neskorých nočných hodinách a vnášal do ich života permanentný stres. V čase spolužitia odchádzal otec z ich spoločnej domácnosti po 18,00 hod., hoci maloletá chodievala spať až po 20,00 hod. Bola to práve matka, ktorá mala záujem a snahu udržať ich vzťah a prosila otca, nech podstúpi párové psychologické poradenstvo, čo on odmietol. Na toto pristúpil až po tom, ako si a tiež maloletej zbalila v mesiaci júl 2019 veci. Upozorňovala ho na možnosť svojho odchodu k matke, ak svoje správanie nezmení. Prvých pár sedení s psychológom vyzeralo celkom dobre, ale následne sa zasa ukázalo, že klame a žije promiskuitným životom naďalej.

10. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril písomne len toľko, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

11. Otec v odvolacej replike zo dňa 14.05.2020 uviedol, že s tvrdeniami matky zo dňa 14.02.2020 v celom rozsahu nesúhlasí. Matka ho klamlivo vykresľuje, že je to práve on, ktorý diktuje termíny stretávania sa s maloletou a následne ich ani nedodržiava, čo však vôbec nie je pravda. Práve on je v tejto situácii tým, kto len žiada o stretnutia s dcérou. Je to matka, ktorá určuje termíny stretnutí, ale najmä ich krátky rozsah. V záujme zachovania vzťahu s maloletou otec rešpektuje všetky termíny aj rozsah stretnutí s dcérou, ktorá s ním sama opakovane túžila zostať dlhšie, ako bolo dohodnuté medzi ním a matkou. Pokiaľ matka špecifikuje termíny, v ktorých sa v mesiacoch december až február otec s maloletou stretol, tieto potvrdil, s tým, že len v dvoch prípadoch s maloletou mohol stráviť čas dlhší ako dve až tri hodiny, ktorý mal matkou stanovený v ostatných termínoch. Otec je samozrejme rád, že sa môže s maloletou stretávať. Na upevňovanie ich vzájomného vzťahu, ktorý bol a aj je hlboký a veľmi pozitívny aj zo strany maloletej by však bolo vhodnejšie, aby mu bolo umožnené tráviť čas s dcérou v dlhšom rozsahu, a to vrátane prespatia, kedy by spolu mohli stráviť aj pre dieťa a rodiča dôležité chvíle pri uspávaní, či prebúdzaní sa v prítomnosti otca. Ďalej otec uviedol, že toho času sa vzťahy medzi rodičmi zlepšili, komunikujú spolu, stretávajú sa podľa možností, zatiaľ len v prírode na prechádzkach, avšak stále spoločne on, matka a maloletá. Je šťastný, že mu matka takto umožňuje sa s maloletou stretávať, avšak cíti absenciu trávenia času výlučne s maloletou. Aj z tohto hľadiska je nevyhnutný zásah súdu určením rozsahu jeho styku s maloletou K., ktorým by mal vyhradený čas len on a dcéra tak, aby mohli tráviť čas aj bez matky. Matka sa vo svojich vyjadreniach bráni určeniu jeho styku s maloletou neodkladným opatrením z dôvodu, že otec je na maloletú, aj na ňu, zlý, kričí a maloletá sa ho bojí. S týmto otec nesúhlasil. Maloletá sa ho nikdy nebála a sama sa dožadovala zotrvania u neho aj v dlhšom časovom rozpätí, čo však matka nikdy nedovolila. Aj súčasné správanie sa matky spočívajúce v realizovaní spoločných prechádzok vyvracia jej tvrdenia o strachu z otca, ktorý mala mať tak ona ako aj maloletá. V prípade, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, by aj maloleté dieťa malo zdieľať domácnosť obidvoch rodičov, je to jeho základné právo. Pokiaľ sa otec bude stretávať s maloletou tak, ako je tomu v súčasnosti, výlučne v prítomnosti matky, je možné, že dcéra vzhľadom na jej útlý vek začne matkinu prítomnosť vyžadovať, čo však nebude v záujme maloletej. Súčasné stretávanie realizované v posledných dvoch mesiacoch vyplýva z pandémie a otec sa teší, že sa s maloletou môže vídať čo najčastejšie. Pandémia ustupuje a pomaly sa začne vracáť všetko do normálneho spôsobu života, čo mu umožní stráviť s dcérou čas aj v jeho domácnosti (čo matka odmieta pripustiť), kde má pre ňu zariadenú detskú izbu a je pripravený postarať sa o ňu aj v priebehu noci. Jedinou možnosťou, ako umožniť otcovi stretávať sa s maloletou na čas dlhší, ako sú dve až tri hodiny niekoľkokrát v týždni, je súdom určený jeho pravidelný styk s dcérou s prespatím tak, aby súčasná veľmi dobrá väzba medzi ním a maloletou zostala zachovaná až do rozhodnutia súdu vo veci samej. Vzhľadom na uvedené otec naďalej trval na nariadení neodkladného opatrenia podľa jeho návrhu.

12. Matka v odvolacej duplike zo dňa 05.06.2020 poukázala na vek maloletej. Súčasne mala za to, že otec často fabuluje a skresľuje reálnu situáciu. Vzhľadom k veľmi nízkemu veku maloletej je podľa nej jasné, že trojročné dieťa nie je vec, ktorú si môže otec zobrať, hocikedy si zmyslí. Jej denný režim, ako aj režim spánku (denný i nočný), je nastavený podľa jej potrieb v jej najlepšom záujme, zohľadňujúc predovšetkým jej vek. Od počiatku je maloletá zvyknutá na ňu, ako matku, nakoľko celý čas už od svojho narodenia, trávi prevažne so ňou. Matka najlepšie pozná jej prejavy, reflektujúce jej potreby, zvyky, obľúbené aktivity, taktiež vie, aký je dôležitý pre dcéru poobedný spánok a vie jej ho dennodenne zabezpečiť. Otec jej viackrát priniesol maloletú z ich spoločného stretnutia žiaľ nenaobedovanú, dokonca i bez poobedného spánku, čo zanechalo následky na ich následnom dennom režime, jej biorytme a nepohody (napr. dňa 29.02.2020, kedy bol styk medzi otcom a maloletou v čase od 10,00 hod. do 18,00 hod.). Snaha matky umožniť maloletej stretávanie sa s otcom je skutočná, no v prvom rade pri jeho realizácii zohľadňuje základné potreby maloletej. Mrzí ju, že otec si vymýšľa rôzne dôvody na to, aby bol s maloletou kedykoľvek sa mu zažiada a keď si neuvedomuje, že maloletá je ešte malé dieťa a má svoj denný režim. Od samého začiatku, po odchode z bytu otca, sa matka s ním snažila dohodnúť a ponúkla mu návrhy na stretávanie sa s maloletou tak, aby boli dané s predstihom. Bohužiaľ, jej snahu otec z trucu ignoroval a bezohľadne si začal diktovať termíny podľa toho, ako to vyhovuje iba jemu. Najmä spočiatku bola s otcom veľmi ťažká komunikácia a často matku urážal a ponižoval, hlavne pri osobnom kontakte, keď si bol pre maloletú. Záverom matka uviedla, že sa dostatočne a opakovane presvedčila, že otec sa nevie samostatne, zodpovedne a plnohodnotne postarať o maloletú. Je pravdou, že ich komunikácia sa za posledný čas zlepšila, nakoľko otec sa začal konečne správať ako „človek“. To je aj jeden z dôvodov prečo sa počas pandémie stretávali častejšie v trojici vonku v prírode. Vyhovela mu v maximálnej možnej miere aj formou dlhých videochatov s maloletou,

pri ktorých ju mohol pozorovať pri hre a tak bol s ňou v častom / dennodennom kontakte. Z obáv o zdravie členov jej domácnosti (maloletá, matka a jej matka) v dôsledku šírenia ochorenia Covid-19 a taktiež berúc do úvahy i fakt, že otec ako policajt, ktorý bol v prvej línii, mu matka odmietla maloletú dávať domov tak, ako tomu bolo pred pandémiou. Ako kompenzácia však slúžili práve časte spoločné prechádzky a časté videorozhovory.

13. Kolízny opatrovník k ostatným písomným podaniam účastníkov produkovaným v odvolacom konaní písomné vyjadrenie nepodal.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nebol viazaný (§ 66 CMP) a konštatujúc dôvodnosť odvolania otca, napadnuté uznesenie v časti jeho výroku, ktorou bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, zmenil v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 388 CSP tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletou vychádzajúc z ust. § 40 v spojení s ust. § 23 ods. 2, § 111 písm. d) a § 360 ods. 1 CMP v rozsahu a spôsobom, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia. Vo zvyšnej časti o nároku na náhradu trov konania napadnuté uznesenie podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

15. Odvolací súd považuje za potrebné primárne poukázať na to, že rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej, ale jedná sa zásadne o rozhodnutie súdu v určitom štádiu konania vo veci samej. Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

16. V kontexte preskúmvanej veci odvolací súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z nasledovných skutkových zistení, vyplývajúcich z obsahu spisu.

17. Rodičia maloletej nie sú manželia a nesporne odo dňa 13.12.2019, (po odsťahovaní sa matky s maloletou z bytu otca, nežijú v spoločnej domácnosti).

18. Po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podala matka dňa 13.01.2020 na Okresnom súde Žilina návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej, v ktorom sa domáhala, aby súd zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, ďalej, aby súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť v sume 650,00 eur mesačne so spätnou splatnosťou 2 roky a napokon, aby upravil styk otca s maloletou neobmedzene výlučne po dohode s matkou maloletej.

19. Následne dňa 06.02.2020 podal na súde prvej inštancie návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej aj otec, ktorým sa domáhal, aby súd 1) zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, a to tak, že striedavá osobná starostlivosť by sa realizovala tak, že maloletá by bola v osobnej starostlivosti matky každý páry týždeň od nedele od 18.00 hod. do nedele nepárneho týždňa do 18.00 hod. a v ostatnom čase by bola v osobnej starostlivosti otca s tým, že každý z rodičov, u ktorého by sa striedavá osobná starostlivosť začínala by si maloletú vyzdvihol u rodiča, ktorému by striedavá osobná starostlivosť končila a 2) vyživovaciu povinnosť na maloletú neupravil. Aktuálne tak o návrhu oboch rodičov vo veci samej prebieha konanie na súde prvej inštancie pod spis. zn. 21P/364/2019.

20. Kolízny opatrovník v správe z prešetrenia pomerov zo dňa 28.02.2020 (na č. l. 292 spisu) uviedol, že matka býva u svojej matky na adrese J. XX v G.. Jedná sa o 2-izbový byt o rozlohe 50 m². Má k dispozícii jednu izbu, maloleté dieťa má vlastné lôžko, šatník, detský kútik. Domácnosť je čisto udržiavaná. Matka prispieva na bývanie 200,00 eur mesačne. Pracuje vo VÚB, a. s., pobočka v Žiline. Pracovnú dobu má pravidelnú od pondelka do piatka, v čase od 09.00 hod. do 17.00 hod. Otec býva v 4-izbovom byte na adrese V. X v G., ktorý je v jeho vlastníctve. Byt má rozlohu 90 m² a je kompletne zariadený. Dieťa má k dispozícii vlastnú izbu, vlastné lôžko, vstavané skrine, oblečenie a kútik na hranie. Domácnosť je čisto udržiavaná. Otec sa vyjadril, že vie variť, prať, žehliť, vie sa o maloletú postarať. Otec platí hypotéku za byt v sume 285,- eur mesačne, nájomné + energie v sume 180,- až 190,- eur mesačne. Pracuje na KR PZ Žilina ako major dopravnej polície, má pravidelnú pracovnú dobu od pondelka do

piatka, v čase od 07.30 hod. do 15.30 hod. Maloletá navštevuje Materskú školu I., pracovisko ZŠ J.. V pondelky a stredy chodíeva pre dieťa do škôlky otec, ostatné dni matka alebo stará matka. Poplatky v škôlke hradia rodičia na polovicu. Otec uhradil výživné na dieťa v decembri 2019 v sume 50,00 eur, v januári 2020 v sume 100,00 eur a vo februári 2020 v sume 150,00 eur. Maloletá je zdravá. S otcom sa po dohode rodičov stretáva 3 x týždenne. Otec si v pondelky a stredy dieťa preberá v materskej škole, počas víkendu ho máva jeden deň na čas od 10.00 hod. do 13.00 hod., naposledy dňa 15.02.2020 v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. Obidvaja rodičia navštevujú s maloletou detské kútiky, podujatia, matka chodíeva s maloletou do kina, otec chodíeva s maloletou pravidelne na cvičenie rodičov s deťmi. Rodičia sa vzájomne informujú od zdravotnom stave dieťaťa. Napokon kolízny opatrovník uviedol, že šetrením pomerov v rodine maloletej zistil, že obaja rodičia majú podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloletú.

21. Podľa ust. 25 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) v platnom znení, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

22. V zmysle ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine v platnom znení, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. [6] § 116 Občianskeho zákonníka] Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení potiaľ, že v danom prípade je veľmi dôležité zachovať kontinuitu už prebiehajúcich stretnutí maloletej s otcom, aby sa tak zachoval, resp. prehľboval aj naďalej ich vzťah. Trávenie času s oboma rodičmi je pre dieťa mimoriadne dôležité z hľadiska jeho ďalšieho priaznivého psychického, fyzického a sociálneho vývoja. Dieťa potrebuje mať pocit, že hoci rodičia spolu nežijú a netrávajú spoločne čas ako rodina, nie je odmietané a že obaja rodičia ho milujú. Je v najlepšom záujme dieťaťa, aby trávilo čas s oboma rodičmi. Styk otca s dieťaťom, ktoré nie je schopné sa trvale fixovať aj na osobu, s ktorou nie je v dennom kontakte, je nevyhnutný na zachovanie emočných väzieb medzi rodičom a dieťaťom. Je najmä v záujme dieťaťa, aby rodičia pristúpili k vzájomnému akceptovaniu ich postavenia a rolí v živote dieťaťa a nevytvárali v dôsledku vzájomných konfliktov prekážky pre budovanie si vzťahu dieťaťa a druhého rodiča. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že ciele výchovy detí sú sformulované v ust. čl. 29 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý je tiež súčasťou právneho poriadku SR (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 104/1991). Z psychologického hľadiska je cieľom výchovy detí jednoznačne ich všestranný vývoj na fungujúce, citovo a psychosociálne zrelé ľudské osobnosti s produktívnou sociálnou orientáciou. Rozhodujúcu úlohu vo výchove detí majú rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ je v prvom rade právo a (povinnosť) chrániť záujmy detí, ďalej tiež riadiť a usmerňovať ich konanie a vykonávať nad nimi dohľad, právo mať deti u seba, resp. určiť miesto ich pobytu, právo sa o ne osobne starať, či právo na stretávanie sa s nimi. Rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností zásadne rovnoprávni, samozrejme za podmienky, že sú obaja nositeľmi práva výkonu. Je preto prvoradou povinnosťou a súčasne právom obidvoch rodičov podieľať sa na výchove maloletých detí. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že nežijú v spoločnej domácnosti. V záujme zdravého vývoja dieťaťa je preto nevyhnutné, aby si obaja rodičia vybudovali korektné vzťahy, ktoré budú viesť k realizácii práva toho rodiča stýkať sa s dieťaťom, ktoré aktuálne nemá v osobnej starostlivosti. Rodič, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, nemôže druhému rodičovi brániť v styku s dieťaťom, ale práve naopak, je povinný vytvárať podmienky pre hladký priebeh týchto stretnutí. Obidvaja rodičia sú povinní práva svojho dieťaťa nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať a v maximálnej miere sa im prispôbiť. Iný postup je kontraproduktívny a vedie k odcudzeniu rodiča od dieťaťa a k ochladeniu ich vzájomných vzťahov, čo nie je vôbec žiaduce a v rozpore so záujmom dieťaťa. Je rozhodne v záujme dieťaťa byť v kontakte s oboma rodičmi, pokiaľ sú riadne výchovne spôsobilí. Rešpekt k právam iných je jedným z predpokladov riadnej výchovy. Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny, resp. rodinného a súkromného života (čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) vyplýva, že súdy sú povinné zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre urovanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané.

24. Vyššie uvedenými princípmi, (ktoré konštatoval aj prvoinštančný súd v napadnutom uznesení), sa však už pri svojom rozhodnutí neriadil a to i napriek skutočnosti, že mal osvedčené, že od 13.12.2019 po rozpade spoločnej domácnosti rodičov zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú matka a že

vzhľadom k hlboko narušeným vzájomným vzťahom neboli rodičia schopní vzájomne sa na výkone práva styku otca s maloletou dohodnúť (vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 09.01.2020 na č. I. 28 spisu), dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené podmienky podľa ust. § 325 ods. 1 CSP pre nariadenie neodkladného opatrenia.

25. Z podaní rodičov a k nim pripojených listinných dôkazov produkovaných v odvolacom konaní (screenshoty sms komunikácie medzi rodičmi), ako aj z ich návrhov vo veci samej, jednoznačne vyplýva, že rodičia naďalej aj aktuálne nie sú schopní sa na výkone práva styku otca s maloletou dohodnúť. Obaja sú zásadne rovnakého názoru, že pre stabilitu výchovného prostredia maloletej je potrebné precizovať presný rozsah a podmienky výkonu práva styku otca s maloletou. Z podaní matky zjavne ďalej vyplýva postoj, že len ona je schopná a spôsobilá zodpovedne zabezpečovať všestrannú starostlivosť o maloletú. Napriek deklarovaniu svojej ústretovosti v riešení otázky styku otca s maloletou matka, ako rodič, v ktorého osobnej starostlivosti sa maloletá aktuálne nachádza, má tendenciu jednostranne určovať, v akom časovom rozsahu (odvolací súd teraz nemá na mysli konkrétne kalendárne dni) sa bude styk otca s maloletou uskutočňovať. Tomuto zodpovedá aj návrh vo veci samej, v ktorom matka navrhuje upraviť styk otca s maloletou neobmedzene, avšak výlučne po dohode s ňou. Tieto tendencie sú zjavne vystupňované narušením partnerského vzťahu rodičov, ktorú skutočnosť matka pripisuje výlučne na ľarchu otcovi (ňou tvrdným promiskuitným, autoritatívnym a vulgárnym správaním otca so sklonom otca k nadmernému požívaniu alkoholu). Je však potrebné si uvedomiť, že dôvody „krachu“ partnerského vzťahu rodičov samy o sebe nie sú pre jedného z rodičov vylučujúce, resp. obmedzujúce ho vo výkone jeho rodičovských práv a povinností k dieťaťu, pokiaľ tieto dôvody negatívne neovplyvňujú ďalší zdravý fyzický a psychosociálny vývoj dieťaťa. V danom prípade však nebolo žiadnym spôsobom osvedčené (ani zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 28.02.2020 takáto skutočnosť nevyplýva), že by matkou tvrdené správanie otca negatívne ovplyvňovalo jeho schopnosť zabezpečovať v čase styku starostlivosť o maloletú na jednej strane a na strane druhej negatívne pôsobilo na zdravé prostredie, v ktorom sa výchova maloletej realizuje / bude realizovať.

26. Zásadnou otázkou spôsobujúcou nesúlad medzi rodičmi tak ani nebola otázka samotnej realizácie styku otca s maloletou, ale otázka jeho rozsahu a spôsobu. Matka prezentovala principiálny nesúhlas s tým, aby styk otca s maloletou bol realizovaný aj počas nočných hodín, resp. aby styk otca s maloletou trval aj viac ako určitý počet denných hodín počas jedného dňa. Odvolací súd mal však za to, že v danom prípade neboli osvedčené žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie styku otca s maloletou len na určité časové úseky dňa. Takýmito skutočnosťami nie je ani vek maloletej (bez pár dní už takmer 4 roky). Práve opačne vyznieva skutočnosť, že maloletá od septembra 2019 celodenne navštevuje predškolské zariadenie (materskú školu) a zrejme sa v ňom plne adaptovala. Táto skutočnosť spolu s pracovnou dobou matky (v pracovných dňoch v týždni od 09.00 hod. do 17.00 hod.) s určitosťou nasvedčuje tomu, že maloletá už nie je, ako dieťa v útlom veku, naviazaná výlučne na prostredie vyžadujúce si osobnú prítomnosť matky. Ak teda maloletá bez väčších problémov zvláda bez prítomnosti blízkych osôb v rodinnom pomere absolvovať v rámci denného režimu predškolského zariadenia aj poobedné zaspávanie a samotný spánok, odvolací súd nemá pochybnosti, že dieťa bez väčších problémov zvládne aj zaspávanie v inom čase len za prítomnosti otca vo večerných a nočných hodinách. Netreba totiž opomínať fakt, že maloletá žila od útleho veku s otcom v spoločnej domácnosti. Tomuto záveru odvolacieho súdu napokon korešponduje aj záver správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 28.02.2020, v zmysle ktorého má aj otec vytvorené podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloletú.

27. S ohľadom na uvedené skutočnosti a úvahy, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 325 ods. 1 CSP, teda že je potrebné a v záujme maloletej bezodkladne upraviť pomery výkonu práva styku otca s maloletou, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorou bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v zmysle ust. § 36 ods. 1 v spojení s ust. § 25 ods. 2 ZoR dočasne upravil styk otca s maloletou v rozsahu a spôsobom, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. Odvolací súd mal za to, že takouto úpravou budú v nevyhnutne miere realizované vzájomné práva otca a maloletej na ich styk, a to v najlepšom záujme maloletej. Pri tejto úprave tak bude možné nielen zachovať už existujúce rodinné vzťahy medzi otcom a maloletou, ale tieto aj ďalej rozvíjať. Otec bude mať v rámci takejto úpravy priestor aj bez prítomnosti matky s maloletou realizovať všetky aktivity, ktoré sú nevyhnutné pre rozvoj rodinných väzieb medzi ním a maloletou a súčasne, ktorých realizáciou bude môcť byť zo strany otca prispené k zdravému fyzickému a psychosociálnemu vývoju maloletej.

28. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom bude potrebné vykovať zrejme dokazovanie v oveľa širšom rozsahu. Komplexné posúdenie úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej bude predmetom konania vo veci samej, pričom pri meritórnom rozhodovaní sa bude súd prvej inštancie v plnej miere zaoberať aj všetkými tvrdeniami účastníkov konania, ako i dôkazmi, ktoré produkovali a budú produkovať, o. i. aj v štádiu tohto odvolacieho konania. Súčasne bude mať súd prvej inštancie povinnosť vykonať dokazovanie aj z úradnej moci na posúdenie všetkých pre rozhodnutie relevantných skutkových, ako aj odborných otázok (§ 36 CMP). Súd prvej inštancie má súčasne možnosť žiadať kolízneho opatrovníka o podávanie správ o rodinných pomeroch a pokiaľ sa tieto pomery zmenia, môže aj sám bez návrhu (ex offo) zrušiť (§ 363 CMP), prípadne nariadiť nové neodkladné opatrenie (§ 360 ods. 1 CMP) prihliadajúc na záujem dieťaťa.

29. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (t. j. ku dňu 16.01.2020) sa viedlo na súde prvej inštancie už aj konanie vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to na základe návrhu matky doručeného súdu prvej inštancie dňa 13.01.2020, neexistovali dôvody, aby súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, a to v zmysle ust. § 58 CMP, podľa ktorého o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie v časti výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože na súde prvej inštancie aktuálne prebieha aj konanie vo veci samej, ktoré doposiaľ nie je skončené (§ 58 CMP).

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.